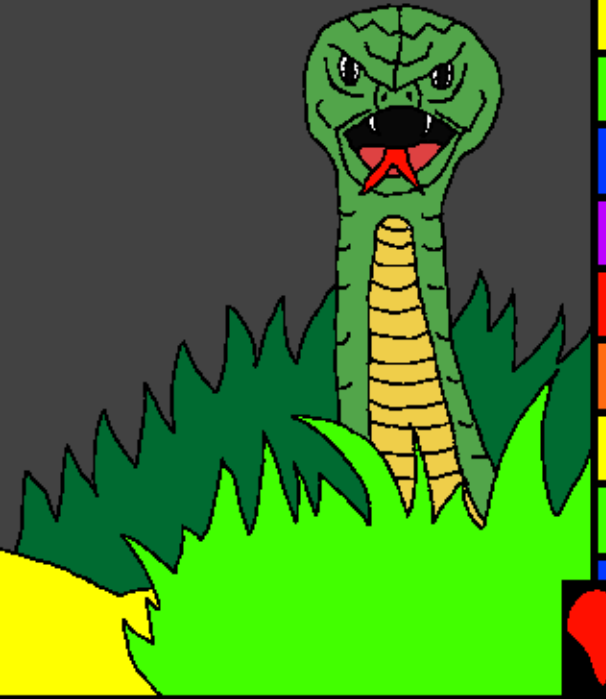


Beibl i Blant  
yn cyflwyno

Tristwch yn dod  
i'r byd



Awdur: Edward Hughes

Lluniau gan: Byron Unger; Lazarus;  
Alastair Paterson

addaswyd gan: M. Maillot; Tammy S.

Cyfieithydd: Catrin Roberts

Cynhyrchwyd gan: Bible for Children  
[www.M1914.org](http://www.M1914.org)

©2020 Bible for Children, Inc.

Trwydded: mae gennych hawl i gopio  
neu argraffu'r stori hon, ar yr amod  
nad ydych yn ei gwerthu.




CREODD DUW BOPETH!

Pan greodd Duw'r dyn  
cyntaf, Adda, roedd yn  
byw yng Ngardd  
Eden gyda'i wraig,  
Efa.




Roedden nhw'n berffraith  
hapus yn ufuddhau i Dduw  
a mwynhau ei gwmni nes  
un diwrnod...





Gofynnodd y  
sarff i Efa,  
"Ydy Duw wedi  
dweud wrthoch  
chi am beidio  
bwyta ffrwyth  
pob coeden?"






"Fe gawn ni  
fwyta unrhyw  
ffrwyth ond  
un," atebodd, "os  
wnawn ni fwyta  
neu gyffwrdd y  
ffrwyth yna, fe  
wnawn ni farw."



"Wnewch chi  
ddim marw,"  
meddai'r sarff  
gan wenu'n slei.





"Fe fyddwch  
chi'n dod yn  
debyg i Dduw,"  
Roedd Efa  
eisiau ffrwyth  
y goeden  
honno.







Gwrandawodd  
ar y sarff  
a bwyta'r  
ffrwyth.



Ar ôl i Efa anufuddhau  
i Dduw, dyma hi'n  
arwain Adda  
i fwyta'r  
ffrwyth  
hefyd.



Fe ddylai Adda fod  
wedi dweud "Na!  
Dydw i ddim yn  
mynd i fod yn  
anufudd i  
Air Duw."





Ar ôl i Adda ac Efa  
bechu, fe wnaethon nhw  
sylweddoli bod nhw'n noeth.





Dyma nhw'n  
gwneud ffedogau allan o ddail  
ffigys a'u gwisgo, ac yna cuddio  
tu ôl i goeden, allan o olwg Duw.



Gyda'r nos daeth Duw i'r ardd. Roedd yn gwybod beth oedd Adda ac Efa wedi ei wneud. Rhoddodd Adda y bai ar Efa, a rhoddodd Efa y bai ar y sarff.



Dyweddodd Duw,  
"Mae'r sarff wedi ei  
felltithio. Bydd y  
wraig yn dioddef  
poen wrth eni plant."



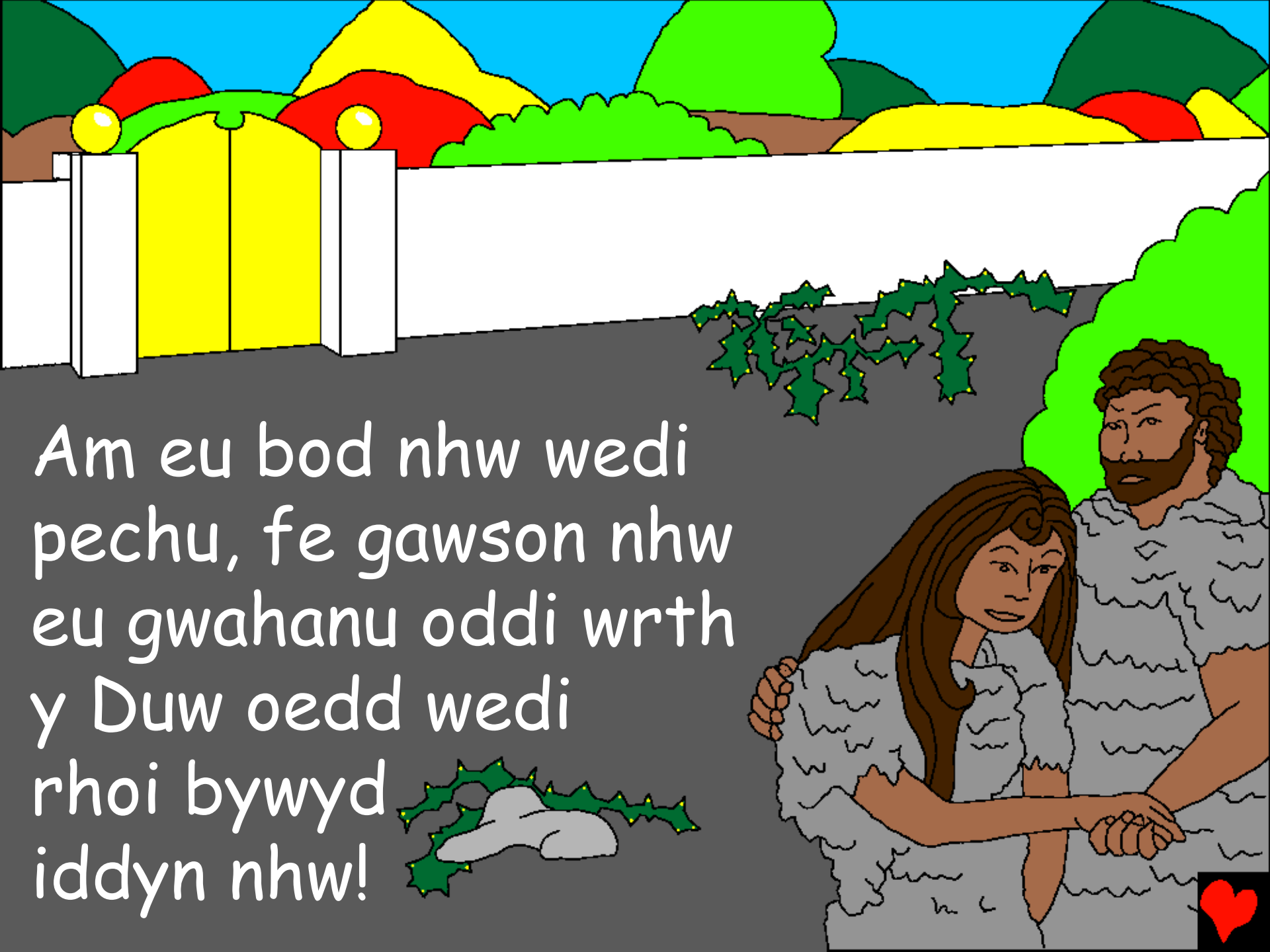
"Adda, achos bod ti wedi  
pechu, bydd drain a mieri  
yn felltith ar y ddaear.  
Bydd yn rhaid i ti weithio  
a chwysu er mwyn cael  
bwyd bob dydd."



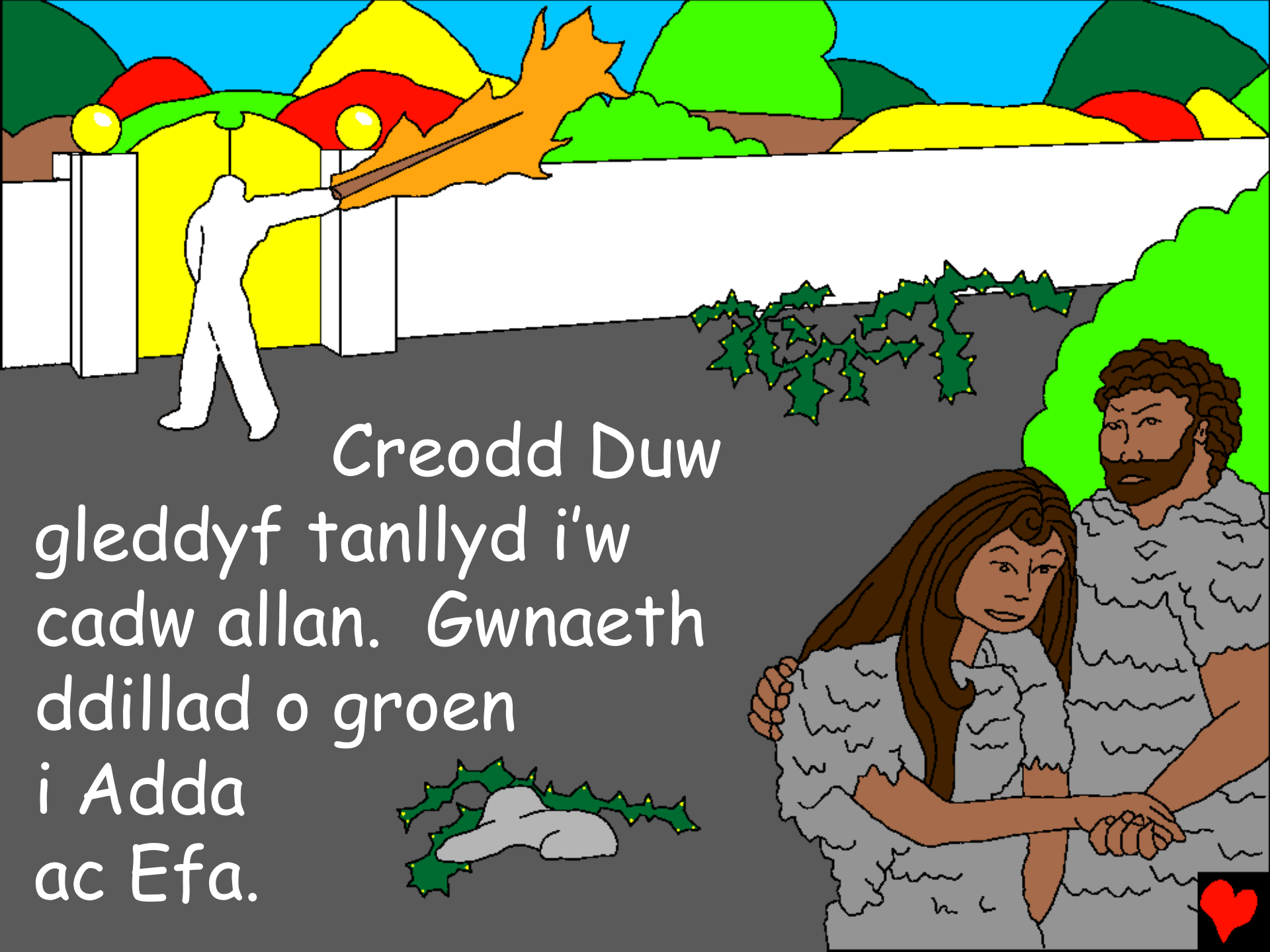


Fe wnaeth  
Duw i Adda  
ac Efa adael  
yr ardd  
hyfryd.





Am eu bod nhw wedi  
pechu, fe gawson nhw  
eu gwahanu oddi wrth  
y Duw oedd wedi  
rhoi bywyd  
iddyn nhw!



Creodd Duw  
gleddyf tanllyd i'w  
cadw allan. Gwnaeth  
ddillad o groen  
i Adda  
ac Efa.





O ble  
cafodd  
Duw'r  
crwyn?



Mewn amser, cafodd Adda ac Efa  
blant. Roedd eu mab cyntaf, Cain,  
yn arddwr. Bugail oedd  
yr ail fab,  
Abel.



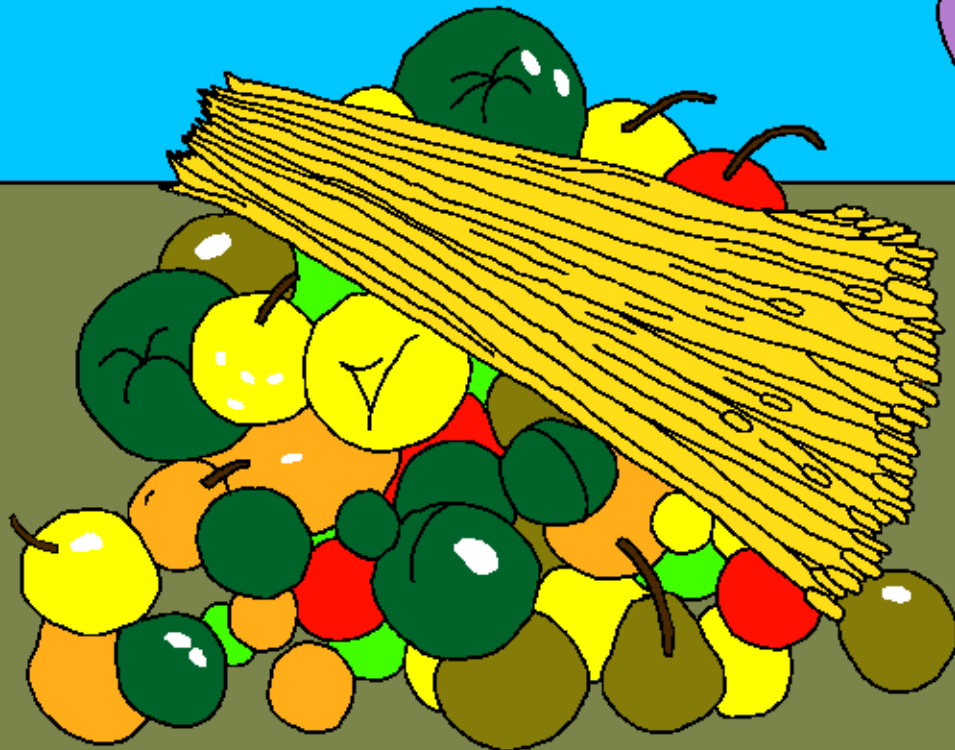
Un diwrnod rhoddodd Cain lysiau yn  
anrheg i Dduw.



Rhai o'i ddefaid gorau oedd anrheg  
Abel i Dduw. Roedd anrheg Abel yn  
plesio Duw.

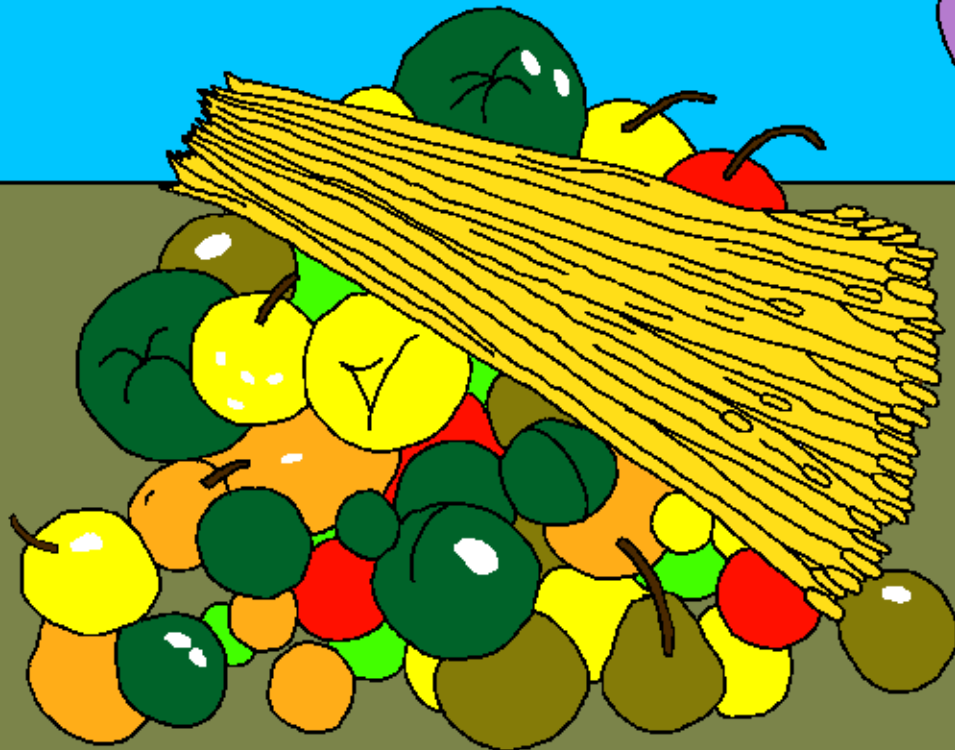


Doedd unrheg Cain ddim  
yn plesio Duw. Aeth  
Cain yn flin iawn.





Ond dywedodd Duw,  
"Os wnei di'r hyn sy'n  
iawn, fe gei di dy  
dderbyn."



Daliodd Cain ati i deimlo'n flin.  
Ychydig yn ddiweddarach  
ymosododd ar Abel

mewn cae -  
a'i ladd!



Siaradodd Duw gyda Cain. "Ble mae dy frawd, Abel?" Dywedodd Cain gelwydd wrth ateb "Wn i ddim". "Ydw i'n gyfrifol am fy mrawd?"



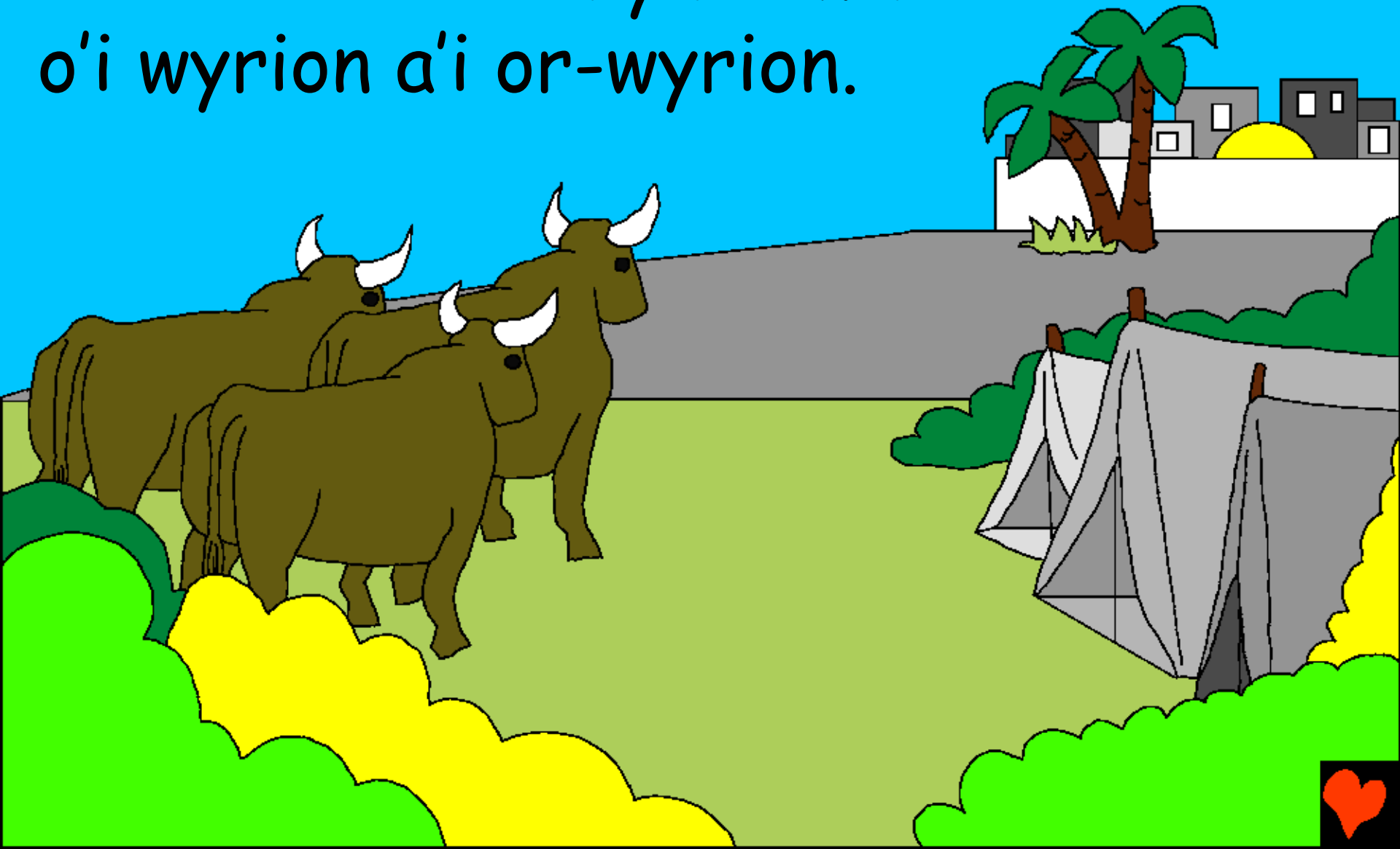
Collodd Cain ei fferm  
fel cosb, a gwnaeth  
Duw iddo grwydro o  
le i le o hynny mlaen.



Collodd Cain ei gyfeillgarwch  
gyda Duw. Priododd ferch  
i Adda ac Efa a dechrau  
magu teulu.



Cyn hir, roedd y ddinas a  
adeiladodd Cain yn llawn  
o'i wyrion a'i or-wyrion.



Yn y cyfamser, tyfodd teulu Adda  
ac Efa yn gyflym. Bryd hynny  
roedd pobl yn byw yn lot  
hirach na heddiw.



Pan gafodd ei mab Seth ei  
eni, dywedodd Efa, "Mae  
Duw wedi rhoi Seth i mi  
yn lle Abel."





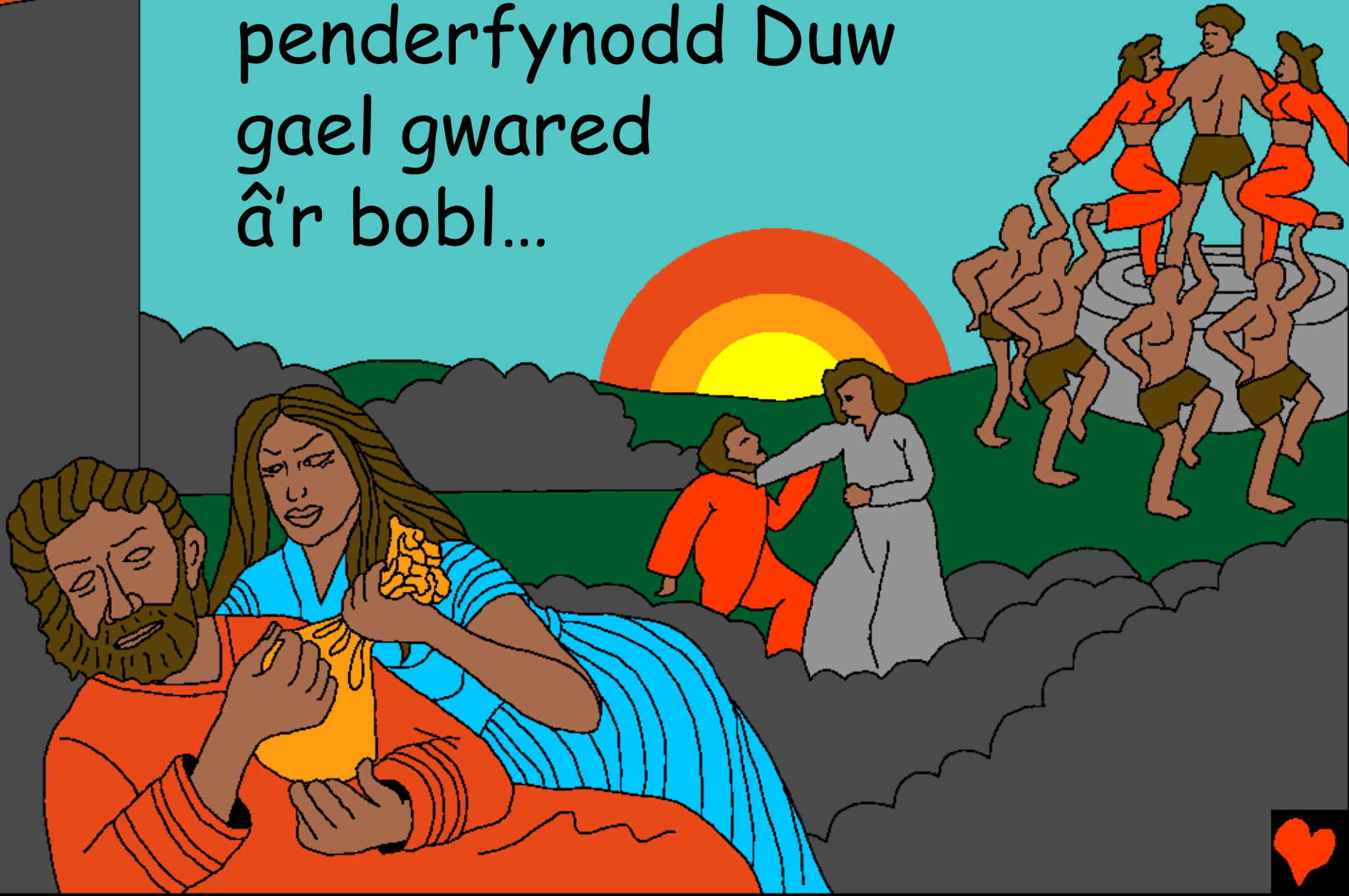
Roedd Seth yn ddyn duwiol.  
Cafodd fyw nes ei fod yn  
912 oed ac roedd ganddo  
lawer o blant.



Aeth pobl y byd yn  
fwy a mwy drwg wrth  
i un genhedlaeth  
ddilyn y llall.



Yn y diwedd,  
penderfynodd Duw  
gael gwared  
â'r bobl...



...a'r holl greaduriaid  
a'r adar. Roedd Duw yn  
sori ei fod wedi creu'r  
ddynoliaeth.



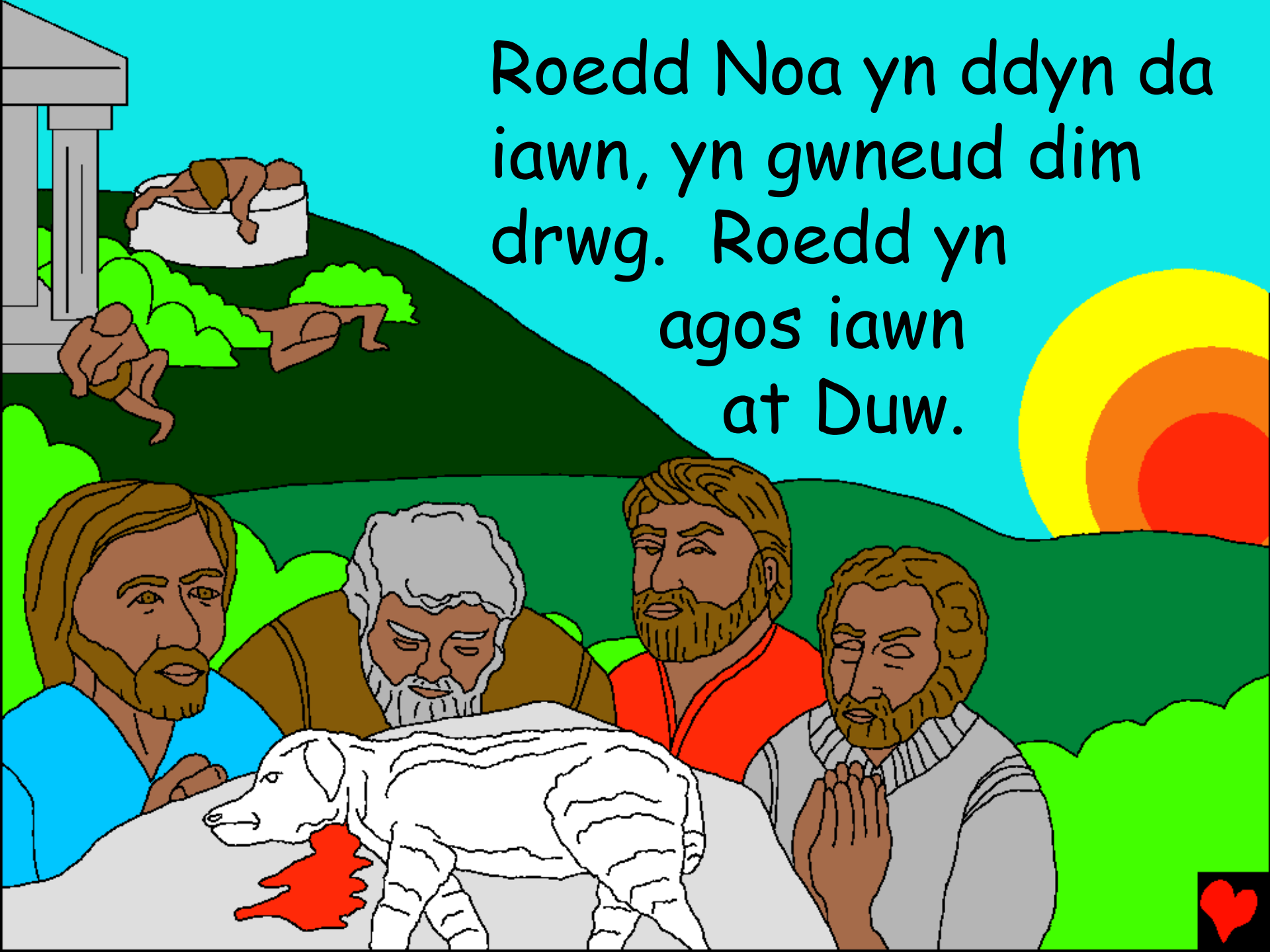
Ond roedd un dyn yn  
plesio Duw...



Enw'r dyn oedd  
Noa. Roedd yn  
ddisgynnydd  
i Seth.



Roedd Noa yn ddyn da  
iawn, yn gwneud dim  
drwg. Roedd yn  
agos iawn  
at Duw.

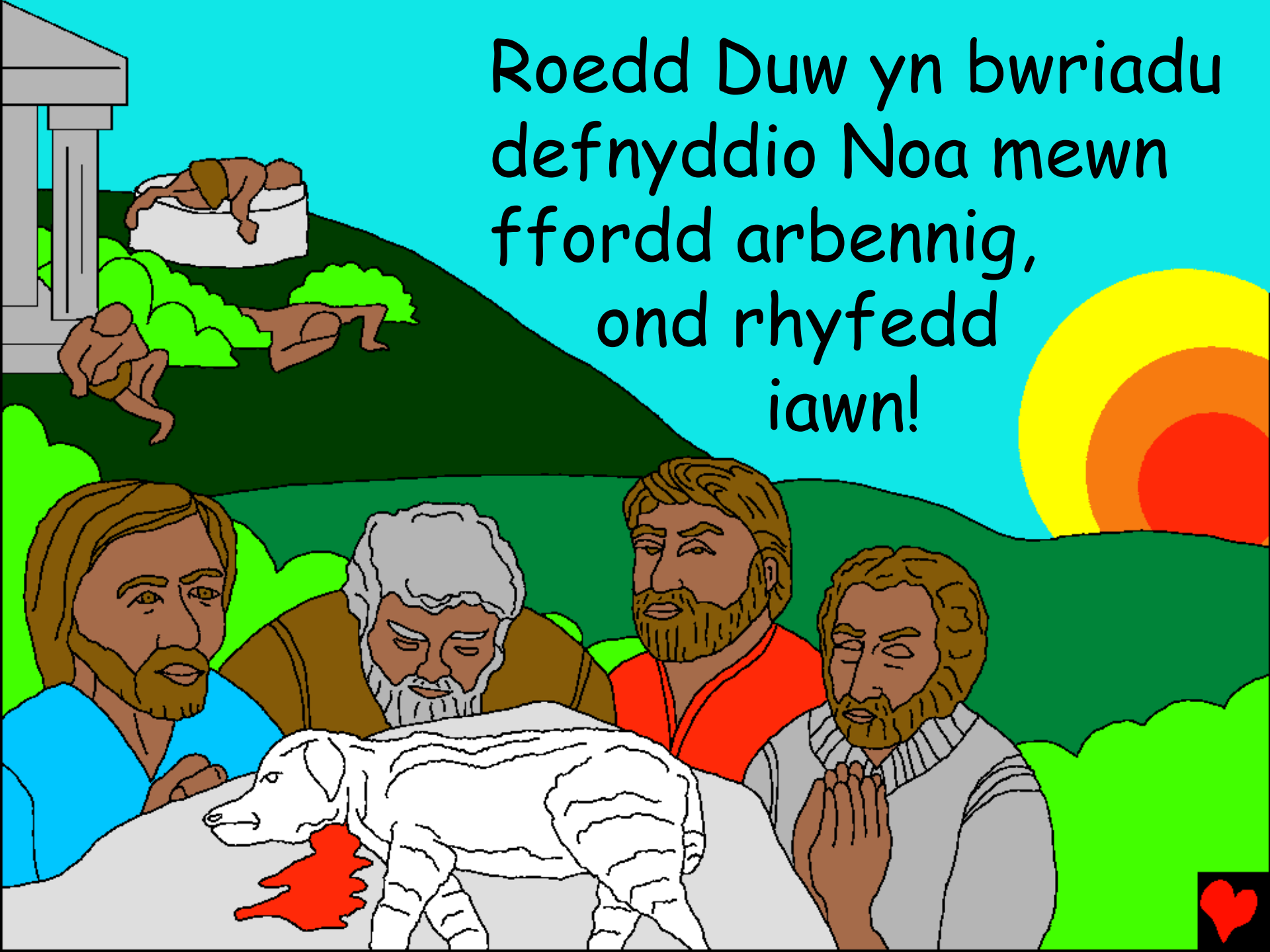


Dysgodd hefyd  
i'w dri mab  
ufuddhau  
i Dduw.





Roedd Duw yn bwriadu  
defnyddio Noa mewn  
ffordd arbennig,  
ond rhyfedd  
iawn!



Tristwch yn dod i'r byd  
Stori o Air Duw, y Beibl  
sydd i'w gweld yn  
Genesis 3-6

"Pan ddatguddir dy air, bydd yn goleuo."  
Salm 119:130



Y Diwedd



Mae'r stori hon o'r Beibl yn dysgu ni am ein Duw rhyfeddol. Fe wnaeth ein creu ni, ac mae eisiau i ni ei adnabod.

Mae Duw yn gwybod bod ni wedi gwneud pethau drwg, beth mae e'n galw'n bechod. Cosb pechod ydy marwolaeth, ond mae Duw yn dy garu di gymaint nes ei fod wedi anfon ei unig Fab, Iesu, i farw ar Groes, a chymryd y gosb am dy bechod di. Yna daeth Iesu'n ôl yn fyw a mynd adref i'r Nefoedd! Os wyt ti'n credu yn Iesu ac yn gofyn iddo faddau dy bechodau, mae'n barod i wneud hynny! Bydd yn dod i fyw ynot ti nawr, ac fe gei di fyw gydag E am byth.



Os wyt ti'n credu bod hyn yn wir, beth am  
ddweud hyn wrth Dduw: Annwyl Iesu, rwy'n  
credu i ti ddod yn ddyn i farw dros fy  
mhechodau, a dy fod ti'n fyw eto. Os  
gweli'n dda, tyrdd i mewn i'm bywyd.  
Maddau fy mhechodau i mi gael bywyd  
newydd nawr, ac yna un diwrnod bod hefo  
ti am byth. Helpa fi i fod yn ufudd i ti, a  
byw fel plentyn i ti. Amen.

Darllena'r Beibl, a siarad gyda Duw bob  
diwrnod! Ioan 3:16

